

gives i denne Lov udførlige, fuldstændige og, som det forekommer mig, ganske fyldestgørende Bestemmelser paa det paagældende Omraade, og Administrationen af Loven er lagt i Hænderne paa et særligt Bygningssyn, der er udstyret med stor Sagkundskab. Spørgsmaalet om, hvilke Bygninger der skal falde ind under Reglerne, er løst ved Affattelsen af Lister, udarbejdede med den bedste sagkyndige Bistand, som haves, og disse Lister revideres hvert 5te Aar med det særlige Bygningssyns Medvirkning. Der kan ikke være Tvivl om, at alle de Bygninger, som falder ind under Lovens § 6, 3die Stykke, staar paa de paagældende Lister og altsaa i Førvejen er inde under Loven om Bygningsfredning. Der kan derfor heller ikke være Tvivl om, at det Omraade, som omfattes af § 6, 3die Stykke, ogsaa omfattes af Loven om Bygningsfredning. Nu forekommer det mig urimeligt at sætte de kortfattede og ufuldstændige Regler i Lovforslagets § 6, 3die Stykke, i Stedet for Bygningsfredningslovens langt mere fyldestgørende, og det forekommer mig ligeledes urimeligt at sætte Lensnævnet, der er indstiftet med ganske andre Formaal for Øje, i Stedet for det særlige Bygningsnævn, som man har oprettet netop med det for Øje at bevare saadanne mærkelige Bygninger, og som man har sammensat af Folk, der netop med Hensyn dertil har den største Sagkundskab. Men dertil kommer, at naar saaledes Lensnævnet og det særlige Bygningssyn skal virke paa samme Omraade, er der rig Mulighed for Kompetencekonflikter. Disse Myndigheder vil kunne komme til at træffe Afgørelser om det samme Spørgsmaal og efter Omstændighederne Afgørelser, som kan komme i Strid med hinanden. Det vil naturligvis være højst uheldigt. Jeg er tilbøjelig til at tro, at naar § 6, 3die Stykke, er blevet staaende i Lovforslaget under dets Behandling indtil nu, maa det skyldes en Uagtsomhed, men i hvert Fald vil jeg gerne henlede det kommende Udvalgs Opmærksomhed paa Bestemmelsen. Jeg beder det overveje, om det ikke var rigtigt at slette denne særlige Bestemmelse og henholde sig til Bygningsfredningslovens almindelige Bestemmelser. Men hvis man af en eller anden Grund, som jeg i dette

Øjeblik ikke er i Stand til at se, ikke vil følge mig heri, vil jeg henstille, at man præciserer Bestemmelsen saaledes, at man undgaar de Kompetencekonflikter, jeg før nævnede, og som sikkert vil være højst uheldige.

Statsministeren (Zahle): Maa jeg til det 2det landstingsvalgte Medlem (Godskesen) sige, at det skyldes ikke nogen Uagtsomhed, at den Bestemmelse, som det ærede Medlem saa udførligt omtalte, staar i Lovforslaget. Det har udtrykkelig været Genstand for Overvejelse, om den burde udelades eller blive staaende, og disse Overvejelser resulterede i, at man fandt det rigtigt, at ogsaa denne Bestemmelse blev optaget i Lovforslaget, for at alle Bestemmelser vedrørende Ordningen af Lens, Stamhuset og Fideikommissgodsdens Overgang til fri Ejendom kunde være nævnte i denne Lov. Ellers, naar der skal henvises til den særlige Lov om saadanne Bygningers Bevarelse, ved man ikke, om der ikke ogsaa er mange andre Love, der skal henvises til. Kort sagt: man fandt det rigtigst at optage Bestemmelsen her, saa var der ikke Tvivl om dens Gyldighed.

Godskesen: Det, som den højtærede Minister nu sagde, vilde være meget godt, hvis Reglerne var de samme. Saa gjorde det ikke noget, men kunde maaske tværtimod været meget heldigt, at man havde Reglerne her i Stedet for at skulle slaa efter i en anden Lov. Men Reglerne er forskellige, navnlig fordi Haandhævelsen af Reglerne ligger i forskellige Myndigheders Haand, idet de samme Spørgsmaal efter Omstændighederne skal afgøres af forskellige Myndigheder, og det synes jeg er meget uheldigt. Jeg vil meget henstille, at man søgte at fremkalde Overensstemmelse mellem de paagældende Regler i Stedet for den Strid, der nu er til Stede.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.